

MIRAN ŽIBERNA, inženir elektrotehnike:

»Danes je mladim družinam res težko. Žena ne dobi zaposlitve, čakava pa tudi na mesto v vzgojnovarstveni organizaciji. Podpiram tretji samoprispevek, ker mislim, da se bodo le na ta način stvari nekako uredile. Moti me le, da so ljudje tako skeptični zaradi novega lutkovnega gledališča. Lutke so vendar prvi otrokov stik s kulturo. Sam jih še zdaj rad pogledam.«

VPRAŠANJA KRAJANOV

Kje parkirati?

Na skupnem zasedanju zboru združenega dela in zboru krajevnih skupnosti občinske skupščine so si delegati ogledali film o objektih, ki jih nameravamo zgraditi iz sredstev zbranih s tretjim samoprispevkom ljubljanskih občin. O njegovem dopolnjenem programu pa so razpravljali na ločenih zasedanjih.

Po prvem delu javne razprave so bile skladno z materialnimi možnostmi upoštevane in usklajene pripombe za povečanje vzgojnovarstvenih zmogljivosti v Ljubljani, tako da je na bežigraskem področju v program dodatno vključena celotna izdelava dokumentacije za vzgojno varstveni organizaciji v Tomačevem z 250 mesti in v krajevni skupnosti Boris Zihlerl s 300 mesti.

Iz delegatskih vprašanj je bil

lo na zboru krajevnih skupnosti moč razbrati, da Bežigradčanom povzročajo še vedno največ preglavic parkirna mesta. V krajevni skupnosti Stadion se sprašujejo, kako dolgo bodo ob Stadionu še parkirali tovornjaki. Prebivalci stolpnice na Glavarjevi ulici 45, 47 in 49 puščajo svoja vozila na pločnikih pred bloki, namesto na makadamskem parkirišču med Slovenčevu in Vodovodno ulico. Delegata je zanimalo, zakaj miličniki z zaračunavanjem kazni ne preprečijo takih prekrškov. Neurejeno je tudi parkiranje pred gostilno Rubin na Tomačevski cesti.

Delegati so poudarili, da ne želijo le odgovorov na zastavljena vprašanja, ampak naj bi pristojni tudi ukrepali in razrešili omenjene probleme.

VIDA PETROVČIČ

INDUSTRIJA

Proizvodnja še narašča

Kljub slabi preskrbljenosti bežigrskega gospodarstva z domačimi in uvoženimi surovinami ter reprodukcijskimi materiali, so gibanja industrijske proizvodnje še naprej ugodna in boljša od načrtovanih. Septembra je bežigraska industrija izdelala za 10 odstotkov več kot v enakem obdobju lani, v vseh devetih mesecih skupaj pa za 7,9 odstotkov več kot v enakem obdobju lani.

V Iskrini Avtomatiki, tozid naprave za energetiko in v IMP-jevi delovni organizaciji Klimat imajo velike težave z nabavo surovin in reprodukcijskih materialov, zato ne bodo dosegli lanskoletnega fizičnega obsega proizvodnje. V Embi pa zaradi pomanjkanja kave in čaja paketirajo sladkor.

PREJELI SMO

Je naloga sindikata samo nabava ozimnice?

Zgodilo se je letos spomladi. Delavci naše Krke smo ugovarjali, da si moramo zagotoviti prednostno zdravstveno ordinacijo, če želimo naše probleme hitreje reševati. Z Zdravstvenim domom smo se o tem načelno dogovorili. Sredstva za ta namen smo po bilanci izročili v sklad skupne porabe.

Problem pa je nastal, ko smo zvedeli, da nam zaradi zasedenosti zobozdravstvenih ambulant lahko prednostno nudijo le s starejšim vrtnim strojem, na katerem je popravljanje zob še precej boleče. S tem žal nismo bili preveč zadovoljni, za-

to so nam predlagali, da se s sosednjo delovno organizacijo dogovorimo za koriščenje njihove najmoderneje opremljene in ne povsem izkoriščene zdravstvene ordinacije.

Predsedniku izvršnega odbora sindikata sosednje delovne organizacije smo poslali pisno prošnjo za humano pomoč pri reševanju našega problema. Pa ne humano v tem smislu, da bi želeli koristiti nezasedenosti njihove zobozdravstvene ordinacije zastoj, nasprotno, bili smo pripravljeni na kakršnokoli višino odškodnine.

Odgovor na našo prošnjo smo čakali in čakali, pa ga ni bilo. Naenkrat smo se domislili, da pravzaprav tej delovni organizaciji dajemo kar precejšen delež našega kruha, ko z njimi poslovno sodelujemo. Zato smo našega generalnega direktorja prosili, da napiše njihovemu generalnemu direktorju prošnjo za pozitivno rešitev naše vloge.

Generalni direktor te delovne organizacije je odgovoril negativno. Kot razlog pa navedel porušeno notranjo varnost delovne organizacije. Čudi nas, da so pri odprtju njihove-

ga razstavnega prostora (galerije) za vse občane ta razlog popolnoma zanemarili. In vendar menim, da je dosti lažje izvajati varnost, ko se delavec izkaže z žigosanim zobozdravstvenim kartonom, kot pa, če pride občan pogledat razstavo.

Pri vsem tem pa je najzanimivejše dejstvo, da izvršni odbor sindikata omenjene delovne organizacije več kot v šestih mesecih ni odgovoril na našo prošnjo niti pozitivno niti negativno.

J. K.

VIDA PETROVČIČ

SLOVESNA ZAOBLJUBA MLADIH VOJAKOV

V vojašnici Ljuba Šercerja so se 24. oktobra, slovesno zaobljubili mladi vojaki. V navzočnosti svojih staršev, sorodnikov in prijateljev jim je v imenu občine zaželel veliko uspeha predsednik občinske konference SZDL Joško Pirnar.

D. R.

ZBOR KRAJANOV V KS BORIS ZIHERL

Zbralo se je več kot 350 ljudi

Osnovna šola Borisa Zihlerla je bila zgrajena s sredstvi drugega samoprispevka in ni naključje, da se je na zboru krajanov krajevnih skupnosti Boris Zihlerl 27. oktobra zbralo preko 350 ljudi. Razpravljali so o programu tretjega samoprispevka ljubljanskih občin, ki je bil dopolnjen po rezultatih prvega dela javne razprave.

Da so program samoprispevka res narekovala racionalne potrebe, dokazuje dejstvo, da so vsakoletne podražitve že vključene v končnem izračunu zbranih sredstev. Prav tako bodo nekateri novi objekti zgrajeni po že izdelani projektni dokumentaciji.

Krajani so na zboru podprli program in predlog razpisa tretjega samoprispevka ljubljanskih občin. Vlada Đokič,

ravnateljica osnovne šole Borisa Zihlerla, je v razpravi poudarila, da je množična udeležba na zboru najboljši dokaz, da je šola, zgrajena s sredstvi drugega samoprispevka ljubljanskih občin, središče življenja in dela vseh krajanov, katerih solidarnost tudi tokrat ne bo zatajila.

Prebivalce krajevnih skupnosti pa je v nadaljevanju razprave zanimalo, kdaj bo zgrajen poslovno-trgovski center, za katerega se s predstavniki bežigraske občine dogovarjajo že od aprila leta 1980 in zakaj niso ob Linhartovi cesti namesto trgovine postavljeni vsaj kontejnerji, v katerih bi Mercatorjeva delovna organizacija Sadje-zelenjava prodajala osnovna živila in blago, po katerega morajo zdaj hoditi da-

leč v Savsko naselje ali pa na bežigrasko tržnico.

Odgovoril je predsednik bežigraskega izvršnega sveta Jurij Zavec:

»V srednjeročnem načrtu bežigraske občine nismo predvideli gradnje nove trgovine in dela vseh krajanov, katerih solidarnost tudi tokrat ne bo zatajila.

Vseeno pa smo na željo krajanov želeli rešiti problem preskrbe na tem področju. Najboljša možnost bi bila vsekakor izgradnja nove trgovine, zato smo se že 19. marca letos začeli dogovarjati s krajani, ki naj bi glede na potrebe predlagali vrsto trgovine in organizacijo združenega dela, ki bi investirala gradnjo. Splošno gradbeno podjetje Grosuplje – lastnik parcele ob Linhartovi cesti med Črtomirovo in Topniško ulico, kjer je predvidena gradnja trgovine – je pripravljeno na željo investitorja tudi spremeniti že izdelane načrte. Investitorja pa še nismo dobili.

Poljoprivredni kombinat Beograd, je odstopil od predvidene naložbe v trgovino, tudi Mercatorjev tozid Grmada nima potrebnih sredstev. 6 in 7. oktobra sem se dogovarjal z Namo in ABC-Pomurko, dokončnega odgovora pa omenjeni organizaciji združenega dela še nista dali.

Prizadevali si bomo, da bodo krajin tega področja le rešili probleme preskrbe. Če ne bomo mogli zgraditi trgovine, bodo v skrajnem primeru postavljeni trije kontejnerji za sadje, zelenjavo, osnovna živila in časopise. Osebo pa me nim, da naj ne bi postavljali začasnih barak.«

J. K.

VIDA PETROVČIČ

HODIL PO KOMUNI SEM NAŠI

Mlinarjeva merica tudi dandanes

Nam, starejšim krajanom, katerim so leta že pobelila lasišče ali pa nekaterim možakom vsilila naglavni dekolte, še vedno uhajajo spomini v leta, ko smo nosili ali vozili zrnje v mlin. Idilika mlinov, ki so ob rekah in potokih monotonno in uspavalno-če mleli moko za naš vsakdanji kruh, je z razvojem tehnike in standarda zatonila v pozabo. Potreba po mletju zrnja za naš vsakdanji kruh je odpadla, ko je bilo mogoče kupiti že mletto moko. Če si prinesel v mlin recimo 100 kg zrnja, je mlinar vrnil samo 90 kg moke in otrobov. Razlika je bila tako imenovana »merica«, ki je predstavljala mlinarjev zaslužek in vkalkulirani kaljo.

Pustimo idiliko in ne vlecimo je več na plan. Res je, vendar pa se včasih človeku dogodi, da nehote odstopi od tega nasveta; zlasti, če se mu zgodi, kot se je zgodilo meni.

Ni bilo govora o mletju moke za naš vsakdanji kruh ampak o mletju zrnja za našo vsakdanjo pijačo. V letih ugodne letine smo kupovali našo vsakdanjo pijačo v zmletem stanju in če se je slučajno zgodilo, da je bila v zrnju, so jo zmleli samo pod pogojem, ki je določal: »Meljemo samo pri nas kupljeno kavo«. Toda prišlo je sedem suhih let za porabnike kave. Tudi prodajalci, ki so v obdobju sedmih debelih let odklanjali mletje prinesenih praženih zrn, so na lastni koži občutili pomanjkanje in so ostajali brez običajnega poživila.

Vsi mlinci, ki so bili prej na javnem mestu v marketih, so se sedaj preselili v skladišča. Učenka v gospodarstvu, ki je v trgovini tam pa tam zadovoljena za obrobna dela, je odbrzela z vrečko moje kave v skladišče. Mlin je zabrenčal in utihnil. Nepravidna sodelavka je tisti hip odprla vrata in čakajoči smo imeli kaj videti. S kavino žličko si je mlada mlinarica odmerjala mleveno merico. Požri sem silno, vzel zmletto kavo, se zahvalil in zginil iz trgovine. Takoj preko ceste je lekarna, kjer dela moja kolegica iz šole. Zaprošil sem jo, če mi na lekarniško tehtnico steha kava. Vaga je pokazala 22 dekagramov. Kdo je sedaj pokvarjen, učenka v gospodarstvu iz trgovine, njen šef, jaz ali lekarniška vaga? Ugotovil sem šele doma. Pokvarjena je bila kava, ker ji je punčka primešala dobro mero FRANKA.

O Nadgorici prihodnjici

V krajevni skupnosti Nadgorica Ježa so na zboru krajanov spregovorili o predlaganem programu samoprispevka III, ki so ga tudi podprli, v zavzeti razpravi pa so nanizali pereče krajevne probleme. Na seji so sodelovali tudi predstavniki bežigraskega izvršnega sveta, komunalne skupnosti in Soseske. Med problemi so na prvo mesto postavili avtobusno povezavo z mestom, spregovorili so o težavah pri oskrbi z vodo, o pomanjkanju telefonskih števil, neustrezni kanalizaciji in nevarnostih, ki groze otrokom na poti v šolo. Obširnejši zapis o zboru krajanov bomo objavili v prihodnji številki našega glasila.

OB SPREHODU SKOZI LJUBLJANSKE BLAGOVNICE LAHKO NALETITE NA TAKO MOČNO KRITIČNO (ALI MORDA SAMOKRITIČNO) KOMBINACIJO REKLAM:

VSE KAR ZNAM NAPRAVIM SAM

Leta 1971 je časopis prejel PRIZNANJE OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA, leta 1980 NAGRADO IN PRIZNANJE OBČINE BEŽIGRAD, leta 1981 pa SREBRNI ZNAK ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE. Izhaja vsakih 14 dni

ZBOR OBČANOV

GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana Bežigrad – Izdajateljski svet: Marjan Anžur, Branko Dobravc, Stane Droljc, Vladimir Đokič, Vili Guček, Franc Mlinar, Branko Mihelič, Lojze Novak, Jože Olup, Joško Pirnar, Dušan Reboli, Mojca Slovenc, Janez Snoj, Franc Svetec, Martina Vučemilo in Bojan Zavašnik (predsednik) – Ureja uredniški odbor: Vlado Bezničnik, Danilo Besednjak, Stane Droljc (pomočnik glavnega urednika), Rudi Izgoršek (tehnični urednik), Eda Komarčič, Vida Petrovčič, Joško Pirnar (glavni urednik), Janez Snoj (odgovorni urednik), Ivan Šušur in Neva Železnik – Telefon uredništva 314-745 in n. c. 340-461 interno 357 – Rokopise in slike pošljite na naslov: »Zbor občanov«, 61000 Ljubljana, Linhartova 13 – Uprava: Linhartova 13, telefon 314-745 in n. c. 340-461 interno 323; vodja uprave: Martina Vučemilo – Tekoči račun pri SDK Ljubljana: Občinska konferenca SZDL Ljubljana Bežigrad 50102-678-50085 – Časopis dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in vse delovne organizacije v bežigraski občini – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo – TOZD Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Likovčarjeva 1 – Naklada: 26.600 izvodov.